

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

P7_TA(2013)0045

Visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušana un novēršana

Eiropas Parlamenta 2013. gada 6. februāra rezolūcija par ANO Sieviešu statusa komisijas 57. sesiju: visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušana un novēršana (2012/2922(RSP))

(2016/C 024/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ceturto pasaules sieviešu konferenci, ko rīkoja 1995. gada septembrī Pekinā, Pekinas deklarāciju un rīcības platformu un sekojošos noslēguma dokumentus, ko pieņēma ANO ārkārtas sesijās Pekina + 5 un Pekina + 10 par turpmāko rīcību un iniciatīvām, īstenojot Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, ko pieņēma attiecīgi 2000. gada 9. jūnijā un 2005. gada 11. martā,
 - ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 1. marta paziņojumu “Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006-2010” (COM (2006)0092),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Pekinu + 15 – ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,
 - ņemot vērā 2008. gada decembrī pieņemtās ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm un visa veida diskriminācijas izskaušanu, kas vērstas pret viņām (Vispārējo lietu padome 2008. gada 8. decembrī), un Rīcības plānu dzimumu līdztiesībai un sieviešu līdzdalībai attīstībā kā Padomes secinājumu par TAM sastāvdaļu, ko pieņēma 2010. gada jūnijā (Ārlietu padome),
 - ņemot vērā 2012. gada 17. – 20. septembrī Bangkokā rīkotās Ekspertu grupas attiecībā uz vardarbības pret sievietēm un meitenēm novēršanu sanāksmes ziņojumu,
 - ņemot vērā rezultātu ziņojumu ANO iesaistīto pušu forumā par vardarbības pret sievietēm novēršanu un izskaušanu, kurš tika sasaukts ANO galvenajā mītnē 2012. gada 13. un 14. decembrī,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par ANO Sieviešu statusa komisijas 57. sesiju: visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušana un novēršana (O-000004/2013 – B7-0111/2013),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā vardarbība pret sievietēm un meitenēm joprojām ir viens no smagākajiem un strukturālajiem galveno cilvēktiesību pārkāpumiem pasaulē un fenomens, kurā iesaistīti visu vecumu cietušie un vaininieki ar visdažādāko izglītību, ienākumiem un sociālo stāvokli, un tas ir gan sekas, gan cēlonis sieviešu un vīriešu nevienlīdzībai;
- B. tā kā vardarbība pret sievietēm pastāv katrā pasaules valstī kā vispārējs cilvēktiesību pārkāpums un nopietns šķērslis ceļā uz dzimumu līdztiesības un sieviešu līdzdalības sasniegšanu; tā kā tas skar sievietes un bērnus visās pasaules daļās neatkarīgi no tādiem faktoriem kā vecums, sociālā šķira vai ekonomiskais fons un nodara ļaunumu ģimenēm un kopienām, tam ir ievērojamas ekonomiskās un sociālās izmaksas un tas ierobežo un apdraud ekonomikas izaugsmi un attīstību;

⁽¹⁾ OV C 348 E, 21.12.2010., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 26. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

- C. tā kā ir jācinās pret visa veida vardarbību pret sievietēm, proti, fizisko, seksuālo un psiholoģisko vardarbību, kā noteikts Pekinas rīcības platformā, jo tās visas ierobežo sievietes iespēju pilnībā izmantot cilvēktiesības un pamatbrīvības;
- D. tā kā vajāšana un vardarbība pret sievietēm aptver plašu cilvēktiesību pārkāpumu spektru, piemēram: seksuāla izmantošana, izvarošana, vardarbība ģimenē, seksuāla uzņēmšanās un vajāšana, prostitūcija, sieviešu un meiteņu tirdzniecība, sieviešu dzimuma un reproduktīvo tiesību pārkāpšana, vardarbība pret sievietēm darbavietā, vardarbība pret sievietēm konflikta situācijās, vardarbība pret sievietēm apcietinājumā vai aprūpes iestādēs, vardarbība pret lesbietēm, patvaļīga brīvības atņemšana, un dažāda kaitīga tradicionālā prakse, piemēram, dzimumorgānu sakropļošana, noziegumi goda dēļ un piespiedu laulības; tā kā jebkāds šāds pārkāpums var atstāt dziļas psiholoģiskas rētas un izraisīt fizisku vai seksuālu kaitējumu vai ciešanas, šādu nodarījumu vai izpausmju draudus, radīt kaitējumu sieviešu un meiteņu vispārējai veselībai, ieskaitot viņu reproduktīvo un seksuālo veselību, un dažos gadījumos izraisīt nāvi;
- E. tā kā, dzimumu nevienlīdzībai un diskriminācijai palielinot vardarbības risku, citi diskriminācijas veidi tādu iemeslu dēļ, ka, piemēram, invaliditāte vai piederība minoritātei, var palielināt sieviešu risku tikt pakļautām vardarbībai un eksploatācijai; tā kā pašreizējā reakcija uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm un ar to saistītās profilakses stratēģijas nav pietiekoši integrējošas attiecībā uz sievietēm un meitenēm, kuras cieš no dažādiem diskriminācijas veidiem;
- F. tā kā pastāv daudzi strukturālie vardarbības pret sievietēm veidi, tostarp tādi, kas ierobežo sievietes tiesības veikt izvēli, viņu tiesības uz savu ķermeni un ķermeņa integritāti, viņu tiesības uz izglītību un viņu tiesības uz pašnoteikšanos, un liedz sievietēm pilnā apmērā viņu pilsoniskās un politiskās tiesības; atgādina, ka tāda sabiedrība, kurā nav nodrošinātas vienlīdzīgas sieviešu un vīriešu tiesības, turpina vardarbības pret sievietēm un meitenēm strukturālu veidu;
- G. tā kā vietējām un starptautiskajām NVO, piemēram, aizstāvības grupām un tādām organizācijām, kas uztur sieviešu patvērumus, tālruņa palīdzības līnijas ārkārtas situācijās un atbalsta struktūras, ir būtiska nozīme, lai sasniegtu progresu, izskaužot vardarbību pret sievietēm un uz dzimumu balstītu vardarbību;
- H. tā kā lai darbs pie tā, lai darītu galu vardarbībai pret sievietēm un uz dzimumu balstītai vardarbībai, būtu efektīvs, nepieciešama starptautiska sadarbība un rīcība, cieša apņemšanās no politisko vadītāju puses visos līmeņos, kā arī lielāks finansējums;
- I. tā kā ANO politikas virzieniem un rīcībām vardarbības pret sievietēm un meitenēm un uz dzimumu balstītas vardarbības izskaušanai ir milzīga nozīme, lai šos jautājumus izvirzītu priekšplānā starptautiskajā politikā un rīcībā un mudinātu ES dalībvalstis sistemātiskāk pievērsties jautājumam par vardarbību pret sievietēm,
1. apstiprina savas apņemšanās, kas paustas attiecībā uz Pekinas rīcības platformu un tajā izceltajām daudzajām rīcībām attiecībā uz dzimumu līdztiesību; atgādina, darbs pie tā, lai darītu galu vardarbībai pret sievietēm un meitenēm, prasa koordinētu un daudznozaru pieeju, iesaistot visas ieinteresētās puses un arī pievērsties jautājumam par to, kādi cēloņi ir vardarbības pamatā, piemēram, tieša vai netieša diskriminācija, saglabājušies stereotipi un sieviešu un vīriešu līdztiesības trūkums;
 2. uzsver, cik liela nozīme ir pozitīvam iznākumam ANO Sieviešu statusa komisijas 57. sesijā, kas norisināsies 2013. gada 4.–15. martā, tostarp tam, lai pieņemtu saskaņotu uz nākotni vērstu secinājumu kopumu, kuri ievērojami palīdzēs darīt galu vardarbībai pret sievietēm un meitenēm, tostarp sievietēm ar invaliditāti, iedzimto grupu sievietēm, sievietēm migrantēm, pusaudzēm un sievietēm, kurām ir HIV/AIDS, tādējādi nodrošinot pārmaiņas visā pasaulē;
 3. uzskata, ka pie izšķirošajām prioritātēm, pievērsties vardarbības pret sievietēm un meitenēm problēmai, būtu jāpieskaita diskriminējošo sociālekonomisko uzskatu izskaušana, kuri nostiprina sievietes pakārtoto lomu sabiedrībā un kuru rezultātā rodas iecietība pret vardarbību pret sievietēm un meitenēm gan privātajā, gan publiskajā sfērā, mājās un darbā, un izglītības iestādēs; šajā saistībā pauž cerību, ka tiks paātrināts progress starptautisko juridisko normu, standartu un politikas jomu izstrādē, kas uzlabos pakalpojumus cietušajiem un viņu aizsardzību, veicinās izpratni, lai mainītu izturēšanos uz uzskatus, un – visupirms – nodrošinās pietiekamu un konsekventu īstenošanu visur pasaulē;

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

4. uzskata, ka, lai ES un dalībvalstis varētu kļūt par efektīvākiem globālajiem dalībniekiem, tām jāpastiprina uz vietas centieni izskaust vardarbību pret sievietēm un uz dzimumu balstītu vardarbību; tādēļ atkārtoti aicina Komisiju ierosināt ES stratēģiju, kas vērsta pret vardarbību pret sievietēm, tostarp ierosinot direktīvu, kurā noteikti obligātie standarti; šajā saistībā arī aicina gan ES, gan atsevišķās dalībvalstis parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt politikas jomas, programmas un līdzekļus, kas pieejami, lai stotos pret vardarbībai ES un ārpus tās robežām, un nostiprināt savu stratēģiju ar uzlabotiem instrumentiem un vērienīgiem mērķiem;
6. aicina ES un tās dalībvalstis palielināt līdzekļu piešķiršanu tam, lai darītu galu vardarbībai pret sievietēm un bērniem, tostarp vietējā, valsts, Eiropas un pasaules mērogā, un nodrošināt atbalstu dalībniekiem, kas strādā pie tā, lai darītu galu vardarbībai pret sievietēm un uz dzimumu balstītai vardarbībai, jo īpaši NVO, kuras darbojas šajā jomā;
7. pauž stingru atbalstu *UN Women* darbam, kurai ir centrālās dalībnieces loma ANO sistēmā, ar kuru izskauž vardarbību pret sievietēm un meitenēm visa pasaulē un kura apvieno visas attiecīgās ieinteresētās puses, lai panāktu izmaiņas politikā un koordinētu rīcību; aicina visas ANO dalībvalstis, ka arī ES, palielināt finansējumu, ko tās piešķir *UN Women*;
8. aicina ES Ārējās darbības dienestu pastiprināt centienus, lai nodrošinātu, kas visās rīcībās un dialogos, kuros tas iesaistīts, tiek aizsargātas un veicinātas sieviešu un meiteņu cilvēktiesības, un ātrāk īstenot ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm un visa veida diskriminācijas izskaušanu, kas vērstas pret viņām, kā arī izveidot ciešākas saiknes ar darbu, ko veic, ES attīstības sadarbības ietvaros vērsties pret vardarbību pret sievietēm un meitenēm, vienlaikus arī sniedzot atbalstu sieviešu tiesību, cilvēktiesību un LGBT tiesību aizstāvjiem;
9. aicina izstrādāt programmas un iestāžu mehānismus starptautiskā un reģionālā līmenī, tā lai nodrošinātu, ka profilakses stratēģijas, ar ko novērš vardarbību pret sievietēm un meitenēm, tiek pozicionētas visu starptautisko darbību centrā, ar kurām paredzēts reaģēt uz humanitārajām krīzēm, kas saistītas ar konflikta situāciju un situāciju pēc konflikta, vai ar dabas katastrofām;
10. aicina ES pilnībā atbalstīt Ekspertu grupas ieteikumu, lai CSW 2013 vienotos par to, lai izstrādātu globālu īstenošanas plānu, kā pārtraukt vardarbību pret sievietēm un bērniem, jo īpaši uzmanības centrā liekot vardarbības novēršanu un sniedzot uzraudzības un darbības norādījumus, ievērojot pastāvošās starptautiskās saistības (*CEDAW* un *BPF*), kas jāapstiprina visām ANO dalībvalstīm un jāuzsāk 2015. gadā;
11. aicina ES palīdzēt uzsākt globālo aizstāvības kampaņu (*Global Advocacy Campaign*) vardarbības pret sievietēm un meitenēm un uz dzimumu balstītas vardarbības novēršanai, lai veiktu tālākus pasākumus ceļā uz to, lai mūsu kopienas un valstis kļūtu drošas un lai pilnībā ievērotu sieviešu un meiteņu tiesības visā pasaulē; uzskata, ka šai kampaņai jābalstās uz esošajām partnerattiecībām starp valstīm un citām attiecīgajām pusēm, tostarp pilsonisko sabiedrību un sieviešu organizācijām;
12. aicina ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos pilnībā ņemt vērā ziņojumus un ierosinājumus, kas skar vardarbību pret sievietēm;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos.